

Skulle ni vilja fundera på vilken typ av lärostil, enligt nedan finns fyra olika ”lärostilar” att välja på, som ni ligger närmast. På så sätt skulle vi kunna knyta ert sätt att lära till coachingen. Nedan en modell som gjorts utifrån [Kolbs teori om fyra olika lärostilar](#) som den presenteras i Illeris (2006: sid 216-218) bok *Lärande*:

Upplevelse

Experimentera

Reflektera

Ackommodativ kunskap: Kännetecken: kreativ och intuitiv. <i>Ackommoderaren (prövaren)</i> är aktiv och handlingsinriktad. Han/hon vill arbeta praktiskt och aktivt med konkreta uppgifter och hittar ofta nya sätt att tillämpa nyförvärvade kunskaper. Ackommoderaren frågar sig: Vad händer om jag istället gör på det här viset? Ackommoderaren testar och styr själv sin upptäckarlusta och sitt lärande, lär sig genom experiment, genom trial and error. Ackommoderaren tycker inte om passiva inlärningsmetoder som föreläsningar, utan lär sig bäst av att arbeta i projekt eller av aktiviteter i liten grupp, t.ex. rollspel. Den här stilen beskrivs som vanlig hos studenter som behöver se helheter från olika perspektiv. Den passar bra i PBL-baserat lärande eller i självständigt praktiskt arbete. Nyckelfrågan för ackommoderaren är <i>Om?</i>	Divergent kunskap: Kännetecken: god föreställningsförmåga, ser flera perspektiv: <i>Divergeraren (idégivaren)</i> vill ha en personlig och känslomässig koppling till det som ska läras och vill veta varför han/hon ska lära sig just det här. Divergeraren representerar nyfikenhet, fantasi, känslor samt observations- och associationsförmåga. Divergeraren lär genom konkret upplevelse och reflekterande observation. Att arbeta med praktiska uppgifter i grupp passar divergeraren, som lär genom att se på när andra arbetar praktiskt, hellre än att agera själv. Upplevelseriktade övningar, rollspel och praktikfallsdiskussioner kan vara bra sätt att lära för divergeraren. Filmsekvenser där någon visar hur något går till rent praktiskt kan vara andra sätt. Divergeraren lär sig mest genom diskussioner med andra som har samma lärostil. Nyckelfrågan för divergeraren är <i>Varför?</i>
Konvergent kunskap: Kännetecken: fokus på problemlösning. <i>Konvergeraren (sammanställaren)</i> är inriktad på analyser, logiskt tänkande och rationella sätt att lösa uppgifter. Konvergeraren tänker först och handlar sedan, bygger, experimenterar och skapar användbarhet. Han/hon frågar sig: Hur kan jag använda den här kunskapen? Konvergeraren vill ha struktur och föredrar en styrd inlärningsmetod. Att först få den teoretiska bakgrunden och sedan få möjlighet att tillämpa kunskapen praktiskt passar konvergeraren bra. Föreläsningar, analyserande övningar, dataanalyser och skrivet material är goda grunder för lärande. Självstudier passar i allmänhet konvergeraren, eftersom den formen av studier ger möjligheter att aktivt söka kunskap. Konvergeraren är oftast mer intresserad av uppgiftslösandet än av människor och känslor. Nyckelfrågan för konvergeraren är <i>Hur?</i>	Assimilativ kunskap: Kännetecken: fokus på begrepp och teorier. <i>Assimileraren (förklararen)</i> vill ha teori och fakta, lyssnar på experter, tänker igenom idéer och ställer sig frågan: Vad är viktigt inom området? Assimileraren lär sig genom experter, föreläsningar, processgenomgångar och egen forskning. Assimileraren föredrar att läsa manualer framför att pröva sig fram, men har också glädje av lärarledda lektioner och föreläsningar där grundläggande begrepp tas upp. Då får han/hon en bra grund av teorier att använda när han/hon skapar modeller av verkligheten. Assimileraren föredrar ofta att arbeta på egen hand och tenderar att sitta tyst och bli inåtvänd i gruppdiskussioner. Nyckelfrågan för assimilieren är <i>Vad?</i>

Begreppsbildning